

עמ"ת 15077/12/15 - מדינת ישראל - תביעות מחוז ירושלים נגד נ.ע

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 15077-12-15 מדינת ישראל נ' ע' (עציר)

מדינת ישראל - תביעות מחוז ירושלים
באמצעות ב"כ עו"ד חיים מדר

בפני כבוד השופט כרמי מוסק
העוררת

נ.ע (עציר)
באמצעות ב"כ עו"ד ורד בירגר מהסנגוריה הציבורית

נגד
המשיב

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקביץ'), במ"ת 6498-12-15, מיום 7.12.15, לפיה שוחרר המשיב ממעצרו בתנאים של מעצר בית מלא בביתה של גב' ש.כ. בתל אביב, הפקדה במזומן של 3,000 ₪, הפקדת ערבות עצמית וערבות צד ג' של הגב' כהן בסך 5,000 ₪ כל אחת ואיסור יצירת קשר עם הגב' הדר אברהם.

2. ביום 3.12.15 הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירת תקיפת בת זוג ועבירת איומים. עולה מכתב האישום כי בת הזוג היא הגב' הדר אברהם. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה כנגד המשיב בקשת מעצר עד תום ההליכים.

3. ביום 7.12.15 התקיים דיון בבית משפט השלום. בית משפט קבע, כי קיימות ראיות לכאורה לעבירת האיומים, אולם קבע כי לא קיימות ראיות לעבירת התקיפה. באשר לעילת המעצר קבע בית המשפט, כי מתקיימת עילה של מסוכנות. עוד קבע, כי מדובר במסוכנות שהיא ממוקדת כלפי בת הזוג ומאחר שהאחרונה מסרבת להתלונן, ולאור הצהרתה כי אינה חוששת מהמשיב, הרי שניתן לשחרר את המשיב בתנאים שפורטו לעיל.

4. העוררת טוענת, כי בית המשפט שגה כאשר קבע שלא קיימות ראיות לכאורה לעניין התקיפה, ובתוך כך הפנתה העוררת להקלטה שהושמעה גם באולם בית המשפט בזמן הדיון. העוררת טוענת כי הקלטה זו נעשתה בזמן אמת, כאשר התפתח עימות אלים בין המשיב לבין בת הזוג, תוך כדי נסיעה ברכב, וכי, באופן שעדיין לא הוברר, מאן דהוא חייג למוקד 100, כך נערכה שיחה למוקד המשטרה, מאחר שהיה מדובר בשיחה קולנית אלימה עם צרחות, זו הוקלטה במלואה במוקד. העוררת טוענת, כי ניתן ללמוד בנקל מהשיחה, כי המשיב הכה את בת הזוג.

5. באת כוח המשיב טענה כי לא נפלה טעות בהחלטת בית המשפט בעניין זה של חוסר ראיות לכאורה לעבירת תקיפה. לטענתה, לא ניתן ללמוד כלל מההקלטה מתי זו נערכה, מי ערך אותה, מי חייג למספר 100. הוסיפה וטענה באת כוח המשיב, כי האזנה מדוקדקת להקלטה מלמדת שאיש לא הוכה, ולכל היותר מדובר באיומים להשתמש בכוח. עוד טוענת באת כוח המשיב, כי אם המשיב ובת הזוג היו תוך כדי נהיגה, הרי שאם המשיב נהג ברכב הוא לא יכול היה להכות בבת הזוג תוך כדי נהיגה, ואם בת הזוג היא שנהגה, הרי יכלה לעצור את הרכב ולרדת ממנו.

6. האזנתי להקלטה ובשלב זה של הדיון סבורני כי לא ניתן לשמוע רעשים של מכות או חבטות, כפי שטוענת העוררת. אין חולק, כי מדובר בהקלטה בה נשמעות קללות נמרצות ואיומים קשים של המשיב, אולם גם פה ושם נשמעות אמירות מפי בת הזוג.

7. יתר על כן, מקובלת עליי בעניין זה טענת באת כוח המשיב, כי המשטרה הגיעה לבית המשיב ומצאה בו את המשיב ואת בת הזוג ישובים בנחת, כאשר אין כל סימני אלימות, מלבד אדמימות בעיניים שיכולה להעיד, בין היתר, לא רק על בכי, אלא גם על שימוש באלכוהול או על צריכת סמים.

8. כמובן, שאין בחומר החקירה תעודות רפואיות כלשהן המעידות על סימני חבלה על בת הזוג, מה עוד שזו סירבה להגיש תלונה בטענה כי אינה חוששת כלל מהמשיב.

9. במצב דברים זה, סבורני כי אין בידי העוררת ראיות לכאורה לעבירה של תקיפה, אולם יש בידי ראיות לכאורה בשלב זה, כי המשיב השמיע איומים קשים ביותר כלפי בת הזוג, אם כי כאמור קשה להבין באילו נסיבות הושמעו איומים אלה.

10. באשר לעילת המסוכנות, אכן מדובר בראיות לכאורה לעבירת איומים כלפי בת זוג. מדובר באיומים קשים של איומי רצח והתאבדות. כמו כן, אין להתעלם מעברו הפלילי של המשיב, הכולל שבע הרשעות קודמות בעבירות שונות, ובין היתר איומים, תקיפת עובד ציבור, העלבת עובד ציבור ועבירות רכוש רבות, כאשר בגין הרשעה אחרונה תלוי ועומד כנגד המשיב מאסר מותנה בן שלושה חודשים שהוטל עליו בחודש יולי האחרון. כמו כן, כנגד המשיב תלוי ועומד כתב אישום בעבירות איומים ותקיפת בת זוג אחרת.

11. באשר לכתב אישום זה, טענה לפניי באת כוח המשיב כי המשיב מכחיש את האמור בו מכל וכל, ובעניין זה מתנהל דיון ובו תישמענה ראיות.

12. העוררת הפנתה לכך כי אם בית המשפט שקל לשחרר את המשיב לחלופה, היה ראוי להפנות את המשיב לתסקיר שירות המבחן כדי שיבחן את הנושא, שהרי זו דרך המלך בעבירות אלימות במשפחה. אין ספק בעיני כי שירות המבחן הוא גורם מקצועי היכול לשפוך אור על היחסים בין בני זוג, ואכן לעתים בוחר בית המשפט ללכת בדרך זו כדי לבחון את המסוכנות ואת חלופת המעצר, ואכן בדרך כלל ייטה בית המשפט להאריך את המעצר כדי לאפשר לשירות המבחן למסור תסקיר מעצר כאמור.

13. יחד עם זאת, במקרה שלפני הנסיבות כלל אינן ברורות, כפי שפרטתי לעיל. עוד עולה, כי מסוכנות המשיב במקרה זה היא כלפי בת הזוג, מה עוד שבת הזוג כלל אינה מתלוננת ולמעשה מסרבת לעשות כן.

14. במצב דברים זה, לאחר שבחנתי את חומר הראיות, יש לומר כי אמנם קיימות ראיות לכאורה, אולם חוזקן ומשקלן הם ברף הנמוך, דבר שיש לו השלכה על שאלת שחרור המשיב לחלופת מעצר.

15. מצאתי לנכון להעיר, כי החלטה להותיר את המשיב במעצר לצורך תסקיר תגרור מעצרו של המשיב לפחות שבועיים או שלושה.

16. בנסיבות העניין, סבורני כי בית משפט השלום הנכבד ערך את השיקולים והאיזונים הראויים, ועל כן לא מצאתי לנכון להתערב בהחלטתו, ומכאן שהערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשע"ו, 9 דצמבר 2015, במעמד המשיב ובאת כוחו וב"כ העוררת.

כרמי מוסק, שופט